

פתיחה לפרק "שני דייני גזירות"

מטבעות מדובר, יש לברר אם משלמים לפי מקום הכתיבה או לפי מקום פרעון הכתובה.

בין המחלוקות האחרות הנזכרות בפרק זה יש רק שתיים השייכות לענין המסכת. האחת, במקרה שהניח אדם לאחר מותו ירושה מועטת שאינה מספיקה למלא את תנאי הכתובה לפרנס את בנותיו מנכסיו, וגם כדי לפרנס את בניו, מי נדחה מפני מי. והאחרת, באלו מקרים יכול החתן לעכב את הנישואין כאשר אין חותנו נותן לו את הנדוניה שהובטחה לו.

המחלוקות האחרות בפרק זה סובבות כולן על ציר אחד – על הודאות בלתי מושלמות. האם אפשר להוציא מסקנות מהוכחה בלתי ישירה, שיש דרך לפרש אותה גם באופן שלא תוכיח דבר. כגון: המודה במקצת בדבר שאינו ממין הטענה אבל קשור לטענה, הטוען לדבר שהוא בודאי שלו אבל אינו יכול לתבוע אדם מסויים, או מי שעשה מעשה או העיד בדבר שלכאורה גורע מתביעתו שלו באותו נושא.

פרק זה משלים דינים אחדים בענין ההתחייבויות שבכתובה, אלא מאחר שהוזכרו בו מחלוקות שנחלקו בהן חכמים מימי הבית השני יש בו גם כמה סוגיות שאינן מענין המסכת.

בעיה אחת היתה במי שהלך למדינה אחרת והשאיר את אשתו בלא מזונות. אם באה האשה ותבעה מבית הדין שיפסקו לה מזונות מנכסיו יש לדון איך מבטיחים בבית הדין שבאמת לא השאיר לה בעלה כסף עבור מזונותיה, שנמצאת נוטלת מנכסיו שלא כדין. שאלה אחרת בזה היתה אם בא אדם מרצונו ופרנס אשה זו, באיזו מידה חלה חובה משפטית על הבעל, כשישוב, לשלם עבור מזונות אלה.

הבעיה האחרת בדיני כתובות היא ביחס למקום המגורים של בני הזוג. באלו מקרים יכול אחד מבני הזוג לכפות על בן הזוג השני לשנות את מקום דירתו.

בעיה נוספת היא ביחס לכספים בהם משלמים את דמי הכתובה, שבמקרה שלא נתפרש בכתובה כדיוק באלו